



กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๘๘ (พ.ศ. ๒๕๓๔)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยกรณีอื่นที่ถือว่าเป็นการขายสินค้าตามมาตรา ๗๗/๑ (๘) (ข)

แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ และมาตรา ๗๗/๑ (๘) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กรณีดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการขายตามมาตรา ๗๗/๑ (๘) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร

(๑) ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับแจ้งคำสั่ง
ถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕/๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร
มีสินค้างเหลือและหรือทรัพย์สินที่ผู้ประกอบการมีไว้ในประกอบการ
กิจการ ณ วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

(๒) ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับแจ้งการเพิก
ถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕/๑๑ แห่งประมวลรัษฎากร
มีสินค้างเหลือและหรือทรัพย์สินที่ผู้ประกอบการมีไว้ในประกอบการ
กิจการ ณ วันที่ได้รับแจ้งการเพิกถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

สุธี สิงห์เสน่ห์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดกรณีอื่นที่ถือว่าเป็นการขายสินค้าตามมาตรา ๘๗/๑ (๘) (๗) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้